

ת"פ 49327/02/24 - הניה פאולי לילי נגד שמואל מעודה

בית משפט השלום בפתח תקווה

תפ"מ 49327-02-24 פאולי נ' מעודה
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופטת עדנה יוסף-קוזין
התובעת	הניה פאולי לילי
נגד	
הנתבע	שמואל מעודה

החלטה

לפניי בקשת הנתבע לביטול פסק הדין אשר ניתן נגדו בהיעדר כתב הגנה ביום 13.05.2024.

עניינה של התובענה, פינוי מושכר, דירה בת שלושה חדרים ברחוב ירדן 24, נחלים.

הנתבע טען בבקשתו לביטול פסק הדין כי את כל ניירת התביעה הוא הניח בפני הרב יצחק שפירא שליט"א שהוא הבורר המקובל על הצדדים בתיק. נוסף לכך טען כי הוא מחכה לדיון על מנת להסביר ולנמק משום שהוא מתנסח טוב יותר בעל פה.

בדיון טען הנתבע כי התובעת לא נמצאת במשק שבו נמצא המושכר. לטענתו, במקום נוכח אחיה של התובעת, זאב. לטענתו, הוא מנהל עסק של גינון והוא השקיע במושכר וטיפח את המקום באישור זאב ובהסכמתו, ובהסתמך על כך שהשכירות תהיה ארוכת טווח.

הסכם השכירות נושא התביעה (נספח 1 לכתב התביעה), נעשה בין אמה המנוחה של התובעת, שושנה שטיינמץ ז"ל, לבין הנתבע. ההסכם הוא מיום 10.11.2021.

התובעת היא בתה של המנוחה ויורשתה, ובצו מיום 27.03.2022 של בית הדין הרבני אזורי פתח תקווה, התובעת מונתה כמנהלת עיזבונה של המנוחה.

בהתאם להסכם השכירות (סעיף 3), תקופת השכירות היא מיום 15.11.2021 ועד 3.07.2023. התובעת טענה בכתב התביעה כי בין הצדדים הוסכם להאריך את תקופת השכירות עד ליום 14.08.2023.

התובעת דרשה מהנתבע לפנות את המושכר עם תום תקופת השכירות כאמור, והיא הגישה את תביעתה מאחר שהנתבע סרב לפנות את המושכר.

תקופת השכירות הסתיימה, אפוא, ביום 14.08.2023. הנתבע אינו חולק על העובדה, לפיה תקופת הסכם השכירות, אשר נקבעה בהסכם שנעשה בינו לבין המנוחה, הסתיימה.

בנסיבות כאמור, כאשר התובעת היא יורשת של המנוחה ומנהלת העיזבון, אין באישור של אחי התובעת, אפילו ניתן, כדי להאריך את הסכם השכירות. ככל שהיה ברצון הנתבע להאריך את תקופת השכירות, היה עליו לקבל את הסכמת כלל יורשיה של המנוחה לכך. לשיטת הנתבע עצמו, התובעת לא נתנה את הסכמתה להארכת תקופת השכירות.

לפיכך, ומשתקופת השכירות תמה, אין לנתבע זכות להמשיך להחזיק במושכר.

באשר לטענת הנתבע, לפיה הוא ביצע השקעות בנכס, בנסיבות כאמור, אין בטענה זו כדי להקנות לנתבע זכות להמשיך להחזיק במושכר. כאמור, ככל שהנתבע היה מעוניין להמשיך להחזיק בנכס ולבצע השקעות היה עליו לדאוג מראש להארכת הסכם השכירות מול כלל היורשים. דבר זה לא נעשה.

באשר לטענות הכספיות של הנתבע, ההליך כאן עניינו פינוי המושכר בלבד, ואין מבררים בו מחלוקות כספיות. ככל שהנתבע סבור כי קיימות לו זכויות כספיות, מקומן הוא בתובענה אזרחית נפרדת.

לאור האמור, טענות הנתבע אינן מבססות סיכויי הגנה. על כן, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית. לפני משורת הדין איני פוסקת הוצאות בגין הדין בבקשה לביטול פסק הדין.

המזכירות תמציא את החלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, בהעדר הצדדים.